

pridite se učiti iz te knjige verzov!“ Najbolj so se posrečile Albertu satirične pesmi; nekatere so naravnost vzorne.

Otokar Theer: *Vj'pravy k Já.* (Symposion IX.) Nakl. H. Kosterka na Vinohradech. 1901. — Pesmi dekadenta! Vsebina skoraj cele knjige je — grešno poželenje. Naš dekadent pa to imenuje „brezmejno radovednost.“ Takoj v prvi pesmi pesnik vprašuje: „Kdaj bodem končno opojil svoje naročje z

ženo?“ S kakšno? — „To bitje dražestno, predržno in nemoralno, pol žival in pol priroda, ostatek ljubkovanje...“ K temu predmetu se pesnik vrača zopet in zopet, da se čitatelju stadi. Dekadenčna frazeologija imenuje to „proučevati problem žene.“ — Sicer je knjiga nekak mozaik smelih, presenetljivih slik in metafor; misli — v kolikor so nove — iznenajajo čitatelja po svoji bizarnosti.
Fr. Štingl.

Glasba.

O sacrum convivium. Šestintrideset obhajilnih, presv. Rešnjega Telesa in Srca Jezusovega pesmi. Za mešani zbor, solospve in spremljevanje orgelj zložil Ig. Hladnik. Op. 39. Cena partituri 4 K. Posamni glasovi po 40 h. V Ljubljani. Založil skladatelj. Tisk Katoliške tiskarne. — Nekatero izmed teh pesmi smo že videli v prej objavljenih litografiranih izdajah. G. skladatelj je pa v tej zbirki izdal mnogo novih napevov, ki kažejo njegovo veliko zmožnost. Pesmi so prirejane za različno proizvajanje, solospvi se vrste z zbori v prijetni izpremembi. Hrepenenje po izvornosti in po efektu je pa posebno v harmonizaciji zavedlo g. skladatelja često v jako čudne izpremene. Postopu glasov bi se dalo marsikaj oporekati. Modulacija ima mnogo neutemeljenih skokov. Melodija se često razvija dosledno. Vendar si bo vsak pevovodja za svoj ukus lahko izbral primerno skladbo — izmed te množine. G. Hladnik ne gleda toliko na celoto, kolikor na to, da so posamezni stavki melodični. Zato preprosto uho rado poslušša njegove pesmi tudi takrat, kadar jim strokovnjaki opravičeno ugovarjajo. Izdaja je jako lična in pripravna; skladatelj jo poklanja gosp. kanoniku Matiju Jerihu k zlati maši.

Dve latinski maši: „Missa in honorem s. Joseph“ in „Missa in honorem s. Laurentii“ sta izdala dva ljubljanska bogoslovca. Obe sta zloženi za moški zbor. Prvo je zložil gosp. Frančišek Kimovec ter jo poklonil gospodu dr. Jožefu Lesarju, svojemu bivšemu ravnatelju v Alojzijevišču, drugo pa gospod Stanko Premrl. Obe maši sta zloženi zelo skrbno in pričata, da sta se oba mlada skladatelja temeljito izobrazila v glasbenih ukih. Slog jirna je čist in kompozicija skrbna. Oba dajeta upanje, da ju bomo še večkrat z veseljem pozdravili na glasbenem polju. Založila sta oba sama svoji skladbi. Cena je po 1 K.

Buri pridejo! Koračnica. Zložil in blagorod. g. Sadnikarju, c. kr. živinozdravniku v Kamniku, prijateljsko poklonil Jos. Skorpik. Cena 1 krona. Založil A. Turk. Ljubljana, 1901. Katol. tiskarna. — G. Skorpik nam podaja krepko zaokroženo koračnico, ki se ne odlikuje ravno toliko po svoji originalnosti, kolikor po svežem duhu, ki jo preveva. Izšla je v dveh izdajah: za klavir in za citre.
E L.

To in ono.

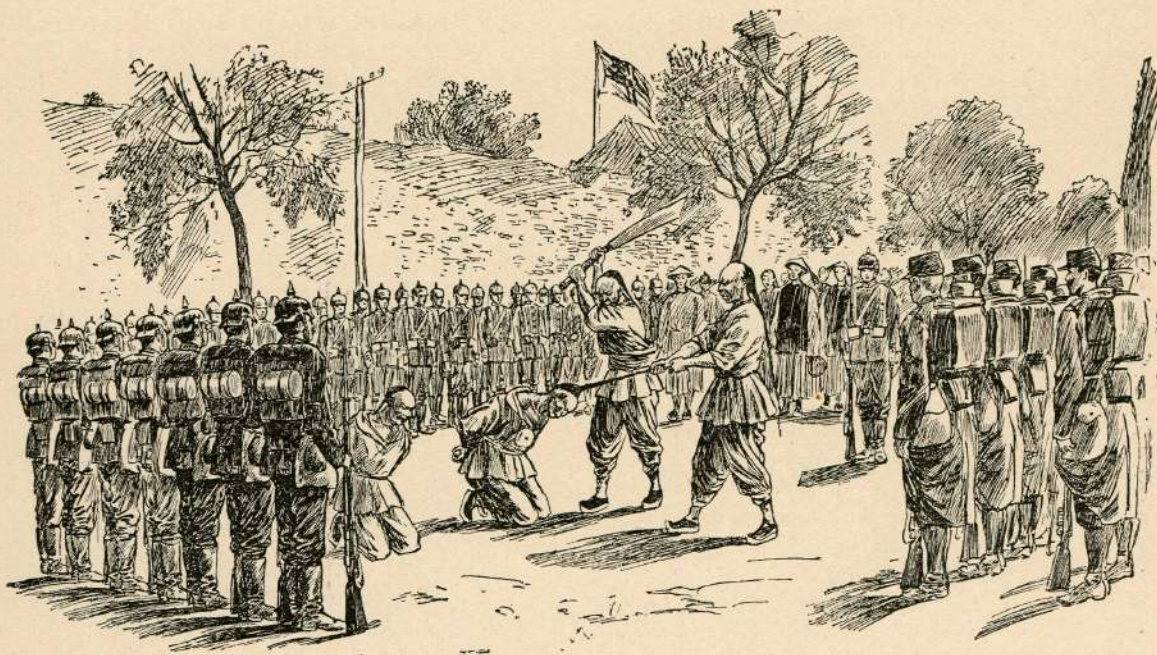
Naše slike. G. Anton Koželj se je pridno vadil v portretiranju. Na str. 329. podajemo portret iz večje zbirke. Krepek mladenič, pravi kranjski dečko, trmoglav, pa pošten, pogumen in neupogljiv nam zré iz oči v oči. V naslednjih številkah bomo podali še več takih Koželjevih portretnih študij. — Na str. 345. pa je Sv. Lovrenc po pomoti dobil ime sv. Vida, kar naj čitatelji blagohotno popravijo. Sv. Lovrenc je bil diakon in mučenik; pred njim je raženj, na katerem je končal

svoje Bogu posvečeno življenje. — Na božjo pot se vozi vesela pisana družba (str. 353). Svete pesmi se glasé v mešanem zboru, in rožni venec in litanije se molijo in pojó med ropotanjem koles. Romanja so ljudstvu potrebna. Koliko sv. zakramentov se sprejema ob teh prilikah! A tudi če se ne oziramo na čisto versko stran romanja, moramo priznati, da je preprosto ljudstvo potrebno, da gre včasih iz rojstnega kraja med svet, da vidi kaj novega in se razvedri. Gospóda hodi v kopališča in letovišča, kjer

zapravlja denar, turisti lazijo po planinah, preprosto ljudstvo pa s skorjo kruha v žepu in s čevlji na rami hiti na gore in griče, da s svojim razvedrilom združi tudi božjo čast. Srečno pot, romarji! — Dva lista iz albuma, ki ga je poklonila združena hrvaška mladina sv. očetu, vidijo čitatelji na str. 376 in 377. Vsak zavod ima v albumu svojo stran s svojo risbo. Mi smo iz albuma vzeli le prva dva lista, ki izražata sv. očetu vdanost vesoljne hrvaške mladine v latinskem in hrvaškem jeziku. Naj beró tudi naši mladi Slovenci, kako navdušeni so za katoliško stvar njih bratje onkraj Sotle! — Za Kitajce se zanima Evropa vedno bolj, odkar so zadnji boji dali vevlastim povod, da so posegle z vojniško silo v to staro, trhlo državno telo. Najradikalnejši

in obrazov teh igralcev, da je njih dramatika samo — „variété“ in „tingl-tangl“.

František Sasinek. Dné 11. grudna prošlega leta je obhajal sedemdesetletnico svojega rojstva znameniti slovaški pisatelj F. V. Sasinek. Rojen je bil l. 1830. v Ogrski Skalici, vstopil kot šestnajstleten mladenič v kapucinski red in bil l. 1853. posvečen v duhovnika. Bogoslovцем svojega reda je predaval zgodovino in pastirstvo, l. 1863. je postal sveten duhovnik in profesor dogmatike v Baňski Bistrici, kjer je pomagal ustanoviti „Matico Slovaško“. Od l. 1884. živi v Pragi kot voditelj usmiljenih sestrá. Proučeval je temeljito slovanske starozitnosti. Pesmi in prozaične spise je priobčeval v

Kitajci obglavljajo morilca barona Kettellerja.

sovražniki Evropejcev, „bokserji“, so umorili nemškega poslanika barona Kettellerja, in Nemčija je zahtevala zadoščenja. Pri tem je seveda iskala le bolj povoda, da si vzame kos kitajske zemlje. Morilci Kettellerjevi so morali dati „rusó glavo“. Podobna na str. 382. nam kaže, kako se na Kitajskem obglavljajo hudodelci. Straža, ki stoji okoli, je sestavljena iz vojakov raznih evropskih velesil. — Kitajski igralci str. 384. pa nam kažejo, kak umetniški ukus imajo prebivavci „nebeškega kraljestva“. V liriki so Kitajci še precej napredovali. Njih najboljša pesnika sta Tufu in Lithaipe. Tudi roman ima marsikaj zanimivega, dasi Kitajci radi v povestih najbolj umazane stvari slikajo v najživejših barvah. V dramatiki pa se prav nič ne moremo sprijazniti z njihovim ukusom. Saj se vidi že iz oblek

„Katolických Novinách“, v „Vlasti“, v „Prijatelju školy a literatury“ in v „Slovesnosti.“ Na prošnjo ogrskega primasa je sestavil ljudsko pesmarico „Spevnik pro lud“ in tudi „Spěvniček pro mladež“, ki pa še ni izdan. L. 1858. je napisal „Fabiolo“, latinsko slovnico, računico, pozneje „Dějiny drevnych národov na uzemí terajšieho Uhorska“ in „Dějiny počiatkov terajšieho Uhorska“. Za slovaško „Matico“ je priredil „Veliký slovensko-německo-mad'arský slovník“, za društvo sv. Vojteha pa „Životopisy Svätých a Svätic Božích“. Tudi v časopisih drugih jezikov je priobčeval svoje spise. Sasinek je sin ogrskega Slovaka, in je kot izgnanec iz domovine prisiljen, da živi daleč od svojega doma. Vkljub visoki starosti je še krepak in delaven.